

GILDEMØDE I SOGNECENTRET d. 14/2 1980 kl. 20

LAD OS MØDES OG OPLEVE

OVE SPROGØ OG ERIK PÅSKEs hyldest til
DEN DANSKE SNAPS.

For at vi ikke skal glemme manden bag

SPEJDERBEVÆGELSEN

var det måske en ide at få hans historie opfrisket
i tekst og billeder.

Når dette er klaret, så hygger vi os over en godbid
og en lille en til halsen.

Prisen for herlighederne bliver ca. 18 kr.

Gruppe 1. håber at se en masse GILDEBRØDRE samt deres
BEDRE HALVDELE.

Tilmelding til Anna 178252 senest 10/2

Med gildehilsen
Gruppe 1.

KNU DEN
februar nr 26 1980

SCT. GEORGs GILDET I ØLSTYKKE

Gildeting 1980

MANDAG d. 10 MARTS

Nu er det ved at være tid igen for afholdelse af

GILDETING

Hvis der er nogen der har forslag der skal behandles på gildetinget, skal de efter vores vedtægter være gildeledelsen i hænde 30 dage før, d.v.s. d. 10/2-80.

DAGSORDEN

efter vedtægterne !

Følgende udvalg skal besættes:

1. spejderudvalg med 3 gildebrødre *ved gruppe*
2. miniudvalg med 3 gildebrødre
3. Internationalt 1 gildebroder (G.I.M). *300*
4. hjælpefonden med 2 gildebrødre
5. svendeudvalget 3 gildebrødre
6. B.U.S. med 1 gildebroder
7. Primærkebank med 1 gildebroder
8. KNUDEN med 2 gildebrødre
9. spejd 80 udv. med 2 gildebrødre
10. pionerfestudvalg 2 gildebrødre
11. Sommerudflugt med 4 gildebrødre

Foruden disse gildebrødre til udvalgene, skal der vælges til Gildeledelse og Distrikt.

Gildeledelsen

Debatitis

Inden for alle mødeaktiviteter er det blevet en sygdom med alle de møder, der skal holdes.
— Det vil vi naturligvis til et møde om...

I mange tilfælde, går vi som regel i en stor bue udenom, når en flok af disse lederbetrukne redder står og er "sjove" et eller andet sted. Det er de færreste der vover at tage en snak med dem, eller bare prøver at sille pønt til dem, og overhøre de mærkelige meninger de lufter i tilråbene til dig. Disse unge føler sig stærke når de står i flok,

men møder man dem enkeltvis er de ganske fredelige, og endda til tider meget fornuftige at snakke med. Det hele er vel egentlig et spørgsmål om, at tage mod til sig og tage sig sammen til at finde ud af hvad disse unge vil, hvad de egentlig interesserer sig for, og så prøve at drage lidt mere fornuft ind i deres udfoldelser.

Men, kan vi som gildebredre gøre noget ?

Hvad mener du ?

Det kunne vel egentlig være en aften værd, at få en snak med både en myndighedsperson, eller flere, og en eller to af disse unge, og høre hvad der egentlig ligger bag alt dette. Ret beset, det er jo ikke ret mange unge der er som disse "bøller". Det er jo kun en lille brøkdæl.

Ter vi ? ? ? ?

P.

Gruppe 2 mener !

Vi i gruppe 2, har diskuteret hvorfor bænene aldrig kommer med til nogle af arrangementerne i gildet, som bliver holdt i løbet af året, d.v.s. såsom julearrangementet, skovtur og deslige.

Derfor foreslår vi nu i vores gruppe, at vi vil invitere børn og voksne til en fastelavnsfest.

L Ø R D A G d. 16/2 - 80 kl. 14.00
i Erik Harefods hytte i Ølstykke.

Børnene, og også meget gerne de voksne, håber vi at se udklædt. Der gives premier for den sjoveste udklædning.

Pris pr. deltager uanset størrelse og tykkelse 8 kr.
1 Thermokande m/kaffe, bedes hver familie medbringe.

T I L M E L D I N G: gives til Henning Christensen
senest fredag d. 8/2 på tlf. 18 40 84

Gruppe 2 håber at der vil være interesse for dette arrangement.

Henning Christensen.

Er der brug for hjælpearbejde i dagens Danmark ??

Hvad forstår man ved hjælpearbejde? Rummer spørgsmålet et behov om kroner og ører, eller rummer det noget med en håndsrekning eller et venligt og ikke mindst velment smil?

Hvis det er hjælpearbejde i kroner og øre, må spørgsmålet blive et klart ja. - der er behov for hjælpearbejde af den art.

Straks da jeg så spørgsmålet tænkte jeg på de små sorte gryder, som Frelsens Hær beder os om at holde i kog.

Selvom vi har en bistandslov, der hjælper mennesker der er kommet ud i en krise - det være sig af økonomisk eller følelsesmæssig karakter, så er der behov for hjælpearbejde i dagens Danmark. Ikke alle har mod til at henvende sig til social- og sundhedsforvaltningen i kommunen - at der så er andre der overhovedet ingen skrupler har - ja det er en ganske anden historie.

I virkeligheden har vi måske fået en bistandslov, som vi i disse - lidt kritiske år - måske slet ikke har råd til at have. En væsentlig del af bistandslovens intensjoner retter sig mod det begreb vi i daglig tale kalder opøgende arbejde.

Disse intensjoner er aldrig blevet gjort til virkelighed, men alene afløst af en kontant ydelse tværs over skrivebordet.

HVAD ER DET DOG FOR EN BY, - vi bor i ?

Efter hvad diverse eftermiddagsblade har skrevet om Ølstykke og dens ungdom, så ser det mildt sagt nærmest ud til at vi bor i Kriminalitetens centrum, eller måske ballernes "Mekka".

Det er forfærdeligt det der er sket, men har de udskejlser som disse ganske få unge har begået, egentlig fortjent så stor en ontale, som det er sket.

Disse få, som har skaffet sig så megen ontale, får nu deres sag for hos myndighederne, og de får jo også nok presenteret regningen for deres "fornejelser".

Der snakkes meget om at gøre både det ene eller det andet, og det er ikke en mangel på både gode og velmenende forslag der er tale om.

Vi har mange muligheder, mange tilbud til både de unge og de ældre, af fritidsbeskæftigelser, her i Ølstykke, der skulle være stor mulighed for at finde noget at bruge sin fritid fornuftigt på.

Hvorfor er der så nogle få der ikke kan få tiden til at gå med andet end, hørværk-belleoptøjer og ødelæggelse af værdier. Det er svært at svare fornuftigt på et sådan spørgsmål. Der mange årsager til dette, men kan vi som gildebrødre gøre noget her. Måske ikke umiddelbart, og det er også en uhyggelig svær opgave, at skulle blande sig i sådanne sager, og prøve på at tale fornuft med mennesker som ikke kan se hvor tåbeligt det er de opferer sig, inden det går galt.

Jo, der er behov for hjælpearbejde i dagens Danmark, både i form af kroner og øre - men sandelig også

og ikke mindst

i form af personlig kontakt.

 Maria v.d. Merwede.

 Hvilken betydning tillægger du Gildehallens ritual?
 Mener du at det har betydning at vi anvender ritualer?

Det kan jeg svare meget kort på, da jeg mener, at jeg havde Kaj Holdrup på besøg inden jeg blev optaget, og blev sat ind i hvad gildets ritualer står for, eller består af, og den tyggede jeg lidt på, og kunne akceptere. Jeg havde tid dertil, og har af egen fri vilje sagt ja til gildet, og jeg synes, at lidt skal der være af ritualer, som ikke findes andre steder, ellers er jeg bange for, at man lige så godt kunne melde sig ind i en kaffeklub.

 Mariane Hansen

Det fortæller noget om, at private organisationer - som f. eks. Dansk Røde Kors's "Patientvenner", og Sct. Georgs Gilderne - nødvendigvis må udfylde det tomrum som vort nutidige samfund ikke formår. Jeg tænker her bl.a. på vore julekurve, som ikke bare indeholder forbrugsgoder men som netop afleveres med et smil og et håndtryk, der måske i virkeligheden er lige så betydningsfuldt, som indholdet i kurven.

Så er der en anden form for hjælpearbejde, der ikke har noget med kroner og øre at gøre, og den form for hjælpearbejde tror jeg nok at der er et overordentlig stort behov for. Her tænker jeg i første omgang på alle de ældre, der sidder gent og glømt på vore plejehjem. Det er uhyggeligt at tænke på hvor sjældent de får et besøg. Jeg blev ret chokeret for en måneds tid siden, da jeg erfarede hvor få beboere på vore plejehjem og ventetidsinstitutioner, der juleaften bliver hentet af familie og venner.

Der sidder virkelig mange mennesker, der ikke får besøg; ganske vist har vi ordninger med hjemmesygeplejersker og hjemmehjælpere, disse mennesker gør et stort arbejde, men det er ikke nok. Alle har vi et stort behov for at tale med hinanden, "læsse af", og ikke mindst for de ældre der sidder ene i egen bolig - at få et frisk pust ude fra den pulserende verden. Dette gælder unge såvel som gamle - derfor er det af stor vigtighed at få besøg, en køretur når vejret tillader det, eller blive hentet for at gæste et hjem.

forts. side 8 →

S T A F E T T E N

- - - - -

Man modtager en stafet - og prøver at sætte de ord til papiret, der lige nu dukker op i hovedet på én. Årsskifte - et børneårs afslutning - barndom - berneopdragelse.

Min barndom blev borte for tredive år siden. En gang imellem ser jeg glimt af den, men så forsvinder den, og jeg står der og er over de fyrre og looo lysår borte fra min barndom:

Den fine kjole og de hvide ankelsokker man havde på om søndagen. Den hvide dug, søndagsstegen, agurkesalaten og rødgrød med fløde, der blev serveret kl. 12.

Vi prøver at give vore børn en god barndom, men det er jo en ny, de skal have, og sommetider er jeg bange for, at vi ikke kan gi' dem indtryk og oplevelser nok.

Jeg husker dejlige sommerferier hos en tante og onkel sammen med kusinerne. Sommersøndagens cykelture til skov og strand med smørrebøddet pakket i skotøjsæsker, indtil min far fabrikerede et flot "skuffedarium" i mørktlakeret træ med zinksuffer, hvor de lækre mellemmadder lå pænt uden at blive trykket flade. Bagerbilen, der kom to gange om ugen med sin helt specielle duft af kager, rugbrød og benzin.

Alt er anderledes nu. Dengang købte min far kartofler i sække. De lugtede af jord og ikke af Brugsen og plastic. De blev sat i kælderen, og så havde vi til hele vinteren. Og om aftenen skulle jeg ned og hente kartofler i vandfadet til aftensmaden. Så skrålede jeg i vilden sky, for så fælte jeg mig ikke så alene dernede. Dengang for looo år siden brugte man også kælderen til koks og brænde. Og til sommer- eller vintertøj - dengang havde man også tøj til de forskellige årstider. Og det gamle legetøj - og cyklerne var dernede. Sikke tider - og sikke vi ku' lege.

Nu er kældre ligeså "fine" som sverste etage, og de bliver mest brugt til "gildestuer".

Verden er så forandret. Jeg spekulerer sommetider på, hvad vore tre unger vil huske som noget væsentligt fra deres barndom.

Jeg giver stafetten videre til Poul Kaltoft